

Zimowit jesienny w Węglówce - zabezpieczony.

Stanowisko zimowita jesiennego znajduje się w miejscowości Węglówka na terenie Czarnorzecko-Strzyżowskiego Parku Krajobrazowego. W Polsce jedynym rodzimym przedstawicielem rodzaju zimowit *Colchicum* jest zimowit jesienny *Colchicum autumnale*, w naszym kraju występuje głównie w niższych położeniach Karpat i Sudetów oraz na ich przedpolu, przy czym są miejsca, gdzie jest gatunkiem pospolitym, np. w Kotlinie Kłodzkiej, Bramie Morawskiej i na Pogórzu Przemyskim, oraz takie, gdzie pojawia się sporadycznie (Pieniny, Gorce). Powszechnie uważany jest za gatunek charakterystyczny dla łąk wilgotnych z rzędu Molinietalia, chociaż spotyka się go na łąkach świeżych, a nawet w murawach kserotermicznych. Duże zainteresowanie zimowitem jesiennym, zarówno przyrodników, jak i innych miłośników przyrody, wynika z wyjątkowej fenologii i biologii tego gatunku. Zazwyczaj w pierwszej dekadzie września wyrastają z podziemnej bulwy różowoliliowe kwiaty w liczbie 1-3, o długości 10-20 cm, bladej rurce i 6 odgiętych działkach. Po zapyleniu przez owady (głównie błonkówki) kwiaty zasychają i pod ziemią następuje rozwój oraz dojrzewanie nasion. Na wiosnę wraz liśćmi (3-8) wyrasta na powierzchnię prawie dojrzała trójkomorowa torebka (3-4 cm długości), w której znajduje się kilkadziesiąt ciemnobrunatnych nasion. Pod koniec czerwca pękają torebki, wysypują się nasiona i część nadziemna zupełnie zasycha.

Utrzymanie populacji zimowitu na tym stanowisku wymaga ochrony czynnej polegającej na systematycznym koszeniu łąki, najlepiej pod koniec czerwca, gdyż wtedy są już dojrzałe nasiona zimowitu lub późną jesienią po przekwitnięciu rośliny. Ze względu na wykopywanie bulw rośliny zarówno przez ludzi jak i dziki pracownicy Zespołu za zgodą właściciela działki zabezpieczyli stanowisko grodząc je metalową siatką. Umieszczona została również tablica informacyjna o występowaniu rośliny ochronionej, której wykopywanie jest zabronione.